

Sygn. akt I C 288/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Sławomir Lewandowski**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Beata Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2019 r.

sprawy z powództwa E. D. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego

Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko B. B.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej B. B. na rzecz powoda E. D. Funduszu

Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą

w G. kwotę 9710,28 zł. /dziewięciu tysięcy siedmiuset dziesięciu złotych i dwudziestu

ośmiu groszy/ z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 9760,28 zł. /dziewięciu

tysięcy siedmiuset sześćdziesięciu złotych i dwudziestu ośmiu groszy/ od dnia wniesienia

pozwu do dnia 17 czerwca 2019 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty

9710,28 zł. /dziewięciu tysięcy siedmiuset dziesięciu złotych i dwudziestu ośmiu groszy/

od dnia 18 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty.

2. umarza postępowanie w części dotyczącej kwoty 50 (pięćdziesięciu) zł. przekraczającej

zasądzoną w punkcie pierwszym wyroku kwotę 9710,28 zł. /dziewięciu tysięcy siedmiuset

dziesięciu złotych i dwudziestu ośmiu groszy/.

3. oddala powództwo w pozostałej części.

4. zasądza od pozwanej B. B. na rzecz powoda E. D. Funduszu

Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą

w G. kwotę (...)dwóch tysięcy stu siedemnastu/ zł. tytułem kosztów procesu, w tym

kwotę 1800 /jednego tysiąca ośmiuset/ zł. z tytułu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. w pozwie z dnia 7 lutego 2019 r. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. B. kwoty 9 810,28 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu swojego żądania pełnomocnik powoda wskazał, iż przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną z (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. (wierzyciel pierwotny) w dniu 2 stycznia 2018 r. umowy pożyczki o numerze (...). Pełnomocnik powoda wskazał, iż pomimo precyzyjnie ustalonych w umowie zasad zwrotu pożyczonej kwoty, strona pozwana nie wywiązała się z warunków umowy. Ponieważ strona pozwana nie dokonywała spłaty pożyczki zgodnie z ustaleniami umownymi, umowa została wypowiedziana i z dniem 17 stycznia 2019 r. kwota stała się wymagalna. W dniu 3 stycznia 2018 r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu od strony pozwanej wierzytelności na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.. Pełnomocnik powoda wskazał również, iż pozwana została zawiadomiona o nabyciu przedmiotowej wierzytelności. Pełnomocnik powoda w uzasadnieniu wyjaśnił także, iż łączna wartość przedmiotowej wierzytelności na dzień przygotowania pozwu wynosi 9 810,28 zł. i składa się z następujących kwot: 4 894,36 zł. – suma niespłaconego kapitału udzielonej pożyczki, 317,99 zł. – suma odsetek umownych naliczonych od przeterminowanym rat kapitałowych w trakcie obowiązywania umowy pożyczki oraz dalszych odsetek ustawowym za opóźnienie naliczonych od dnia następnego po wypowiedzeniu umowy pożyczki do dnia sporządzenia pozwu, 4 597,93 zł. – suma opłaty przygotowawczej oraz opłaty administracyjnej, naliczonej zgodnie z warunkami umowy. Wskazał również, iż powód podjął próbę pozasądowego rozwiązania sporu poprzez pisemne wezwanie pozwanej do zapłaty. Jednakże pozwana w określonym w wezwaniu do zapłaty terminie, nie wypowiedziała się co do zamiaru pozasądowego rozwiązania sporu. (k. 2 - 3).

Sąd Rejonowy w Chełmnie nakazem zapłaty z dnia 25 lutego 2019 r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 107/19 nakazał pozwanej B. B., aby zapłaciła powodowi (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. w terminie dwóch tygodni kwotę 9 810,28 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 lutego 2019 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1292 zł. tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1200 zł. z tytułu kosztów zastępstwa procesowego, albo wniosła w tymże terminie sprzeciw. (k. 35).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana B. B. złożyła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości w zakresie kwoty 4 597,93 zł. tytułem sumy opłaty przygotowawczej oraz opłaty administracyjnej. W pozostałym zakresie wniosła o rozłożenie płatności na raty w wysokości 50,00 zł., płatne do dnia 15 każdego miesiąca. W uzasadnieniu przyznała, iż zawarła z poprzednikiem powoda umowę pożyczki. Z uwagi na brak możliwości zapłaty ustalonych rat, wystąpiła z pismem do powoda o zmniejszenie wysokości rat, jednakże w międzyczasie powód wystąpił o nakaz zapłaty, który uzyskał. Pozwana wskazała, iż zgodnie z umową pożyczki do dyspozycji otrzymała kwotę 6 000 zł., zaś drugie tyle stanowiły opłaty manipulacyjne oraz prowizja. Pozwana podniosła, iż treść umowy w zakresie opłaty przygotowawczej i opłaty administracyjnej należy uznać za bezwzględnie nieważną. Pozwana powołała się na ustawę o kredycie konsumenckim, zgodnie z którą opłaty i prowizje powinny wyrównywać rzeczywiste koszty poniesione przez Kredytodawcę w związku z podjęciem udzielenia pożyczki. W żadnym wypadku nie mogą być rażąco wygórowane - a w przedmiotowej sprawie są rażąco wygórowane, bowiem stanowią równowartość udzielonej pożyczki. Ponadto pozwana wskazała, iż ustalenia te stanowiła wzorzec umowny, nie pozwalając na jego indywidualne ustalenie, co narusza art. 385¹ § 1 k. c., będąc rażącym naruszeniem interesów konsumenta. W sprawie rozłożenia płatności na raty wskazała, iż otrzymuje rentę w wysokości 877 zł., z czego spłaca 7 kredytów, na opłacenie mieszkania wydaje 200 – 300 zł., zatem po dokonaniu wszystkich opłat zostaje jej niewielka kwota i dlatego też nie ma możliwości spłacania zobowiązania w kwocie większej niż 50 zł. (k. 40 – 41).

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 2 stycznia 2018 r. pomiędzy SuperGrosz Sp. z o. o. z siedzibą w W. (Pożyczkodawcą) a B. B. (Pożyczkobiorcą) zawarta została umowa pożyczki ratalnej nr (...). Niniejsza pożyczka została zawarta na następujących warunkach:

- całkowita kwota pożyczki: 6 000 zł.,
- prowizja: 5 997,30 zł.,
- roczna stopa oprocentowania: 10 % w skali roku,
- łączna kwota odsetek: 806,11 zł.,
- całkowity koszt pożyczki: 6 803,41 zł.,
- całkowita kwota do zapłaty: 12 803,41 zł.,
- okres obowiązywania pożyczki (termin spłaty): 02.07.2020 r.
- ilość rat: 30
- wysokość raty: 426,79 zł.

Stosownie do § 7 ust. 1 umowy pożyczki, niespłacenie pożyczki zgodnie z harmonogramem rat powoduje powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane są odsetki za opóźnienie. Na mocy ust. 4 w/w paragrafu, Pożyczkodawca, po upływie terminu spłaty, ma prawo do podjęcia działań mających na celu odzyskanie swojej wierzytelności, w tym w szczególności do przekazania tej wierzytelności do obsługi przez zewnętrzny podmiot, jak również ma prawo do dochodzenia zwrotu pożyczki na drodze postępowania sądowego. Natomiast zgodnie z § 9 ust. 2 w/w umowy Pożyczkodawca może wypowiedzieć umowę pożyczki ze skutkiem natychmiastowym w przypadku braku spłaty pożyczki w terminie spłaty lub powstania zaległości w spłacie pożyczki, w wysokości odpowiadającej dwóm pełnym ratom.

(dowód: umowa pożyczki nr (...) z dnia 02.01.2018 r. - k. 15 – 26)

W dniu 3 stycznia 2018 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł z (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. umowę sprzedaży wierzytelności. Zgodnie z § 2 ust. 1 w/w umowy zbywca oświadczył, iż na podstawie zawartych przez niego umów pożyczek pieniężnych, przysługują mu względem jego dłużników (pożyczkobiorców) wierzytelności pieniężne, określone w załączonym do niniejszej umowy zestawieniu wierzytelności, będących przedmiotem przelewu. Na podstawie tej umowy (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. nabył wierzytelność wobec pozwanej B. B. z umowy pożyczki nr (...). W Załączniku do umowy zostały wskazane dane pozwanej, data zawarcia umowy pożyczki oraz saldo, tj. 12 803,41 zł

(dowód: umowa sekurytyzacji z dnia 03.01.2018 r. - k. 56 – 57, załącznik - k. 58)

Pismem z dnia 2 listopada 2018 r. pozwana została wezwana do zapłaty kwoty 1 463,74 zł. pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. W wezwaniu tym wskazano, iż pozwana na dzień 2 listopada 2018 r. posiada zaległości w spłacie zapadłych rat pożyczki nr (...) zawartej z (...) Sp. z o.o. w dniu 2 stycznia 2018 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 02.11.2018 r. k. 11 – 12)

Pismem z dnia 3 grudnia 2018 r. powód wypowiedział pozwanej umowę pożyczki nr (...) pod warunkiem wstrzymującym – dokonaniem całej zaległej spłaty w nieprzekraczalnym terminie do 17 grudnia 2018 r. Na zaległą należność składały się następujące kwoty: 171,64 zł z terminem płatności: 02.08.2018 r., 440,46 zł z terminem płatności: 02.09.2018 r., 436,04 zł z terminem płatności: 02.10.2018 r., 431,43 zł z terminem płatności: 02.11.2018 r. oraz 426,94 zł z terminem płatności: 02.12.2018 r.

(dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 03.12.2018 r. - k. 13 – 14)

Pismem z dnia 21 stycznia 2019 r. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. zawiadomił pozwaną B. B., że na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej dnia 3 stycznia 2018 r. z (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. stał się jej wierzycielem z tytułu wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki nr (...) zawartej dnia 2 stycznia 2018 r. Powód w niniejszym zawiadomieniu wezwał pozwaną do uregulowania należności wskazując, że łączna kwota zadłużenia na dzień 21 stycznia 2019 r. wynosi 9 755,66 zł.

(dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 21.01.2019 r. - k. 9 – 10)

Pozwana dnia 15 maja 2019 r. oraz dnia 17 czerwca 2019 r. dokonała wpłat na rzecz powoda w wysokości 50,00 zł tytułem spłaty pożyczki nr (...).

(dowód: polecenie przelewu - k. 75, potwierdzenie przelewu - k. 76)

Pismem procesowym z dnia 12 czerwca 2019 r. powód potwierdził dokonaną przez pozwaną dnia 15 maja 2019 r. wpłatę w wysokości 50 zł. Z uwagi na powyższe, powód cofnął powództwo wobec kwoty 50,00 zł ze zrzeczeniem się roszczenia. Jednocześnie wskazał, iż podtrzymuje powództwo w pozostałym zakresie.

(dowód: pismo procesowe powoda z dnia 12.06.2019 r. - k. 72 – 73)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów prywatnych przedłożonych przez powoda. Sąd uznał, za wiarygodne przedłożone dokumenty albowiem nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności czy prawdziwości. Ponadto pozwana nie kwestionowała samego faktu zawarcia umowy pożyczki oraz, że ciążyą na niej z tego tytułu zobowiązania.

Zgodnie z art. 509 k. c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W ocenie Sądu, powód należycie wykazał swoją legitymację procesową.

Sąd zważył, że żądanie powoda znajduje swoją materialnoprawną podstawę w przepisach stanowiących o pożyczce, bowiem zgodnie z art. 720 § 1 k. c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2014 r., poz. 1662 ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, przy czym za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności między innymi umowę pożyczki.

Powód wskazał, że na dochodzoną kwotę 9 810,28 zł. składają się: suma niespłaconego kapitału udzielonej pożyczki w wysokości 4 894,36 zł., suma odsetek umownych naliczonych od przeterminowanych rat kapitałowych w trakcie obowiązywania umowy pożyczki oraz dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia następnego po wypowiedzeniu umowy pożyczki do dnia sporządzenia pozwu w wysokości 317,99 zł. oraz suma opłaty przygotowawczej oraz opłaty administracyjnej, naliczonej zgodnie z warunkami umowy w wysokości 4 597,93 zł. Zgodnie z art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1083) pozaodsetkowe koszty nie mogą przekroczyć sumy dwóch składników: 25 proc. kredytu (część stała) oraz 30 proc. wartości kredytu w skali roku (część zmienna zależna od czasu trwania umowy). Wobec powyższego dozwolone pozaodsetkowe koszty w niniejszej sprawie, mogłyby wynosić 6 000,00 zł, tj. $[6000,00 \text{ zł} \times 25\%] + [(6000,00 \text{ zł} \times 912,5/365) \times 30\%] = 1500,00 \text{ zł} + 4500,00 = 6000,00 \text{ zł}$. Zważyć bowiem należy, iż kwota całkowita kwota pożyczki wynosiła 6000,00 zł, zaś umowa obowiązywać miała 30 miesięcy od jej zawarcia, co daje 913 dni. Powód tymczasem określił w umowie ogół kosztów

pozaodsetkowych na kwotę 5 997,30 zł. Koszty te mieszczą się więc w ramach wysokości kosztów pozakodeksowych dozwolonych przez prawo. Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż zarzuty pozwanej co do wysokości opłaty przygotowawczej i opłaty administracyjnej są niezasadne i zasądził od pozwanej na rzecz powoda – tak jak w punkcie 1 wyroku – kwotę 9710,28 zł. wraz z odsetkami.

Zgodnie z art. 320 k. p. c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Celem tego przepisu jest umożliwienie realizacji wyroku bez potrzeby przeprowadzenia egzekucji. Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2015 r., iż przepis art. 320 k. p. c. upoważnia sąd orzekający do wzięcia pod rozwagę przy wydawaniu wyroku, czy jego orzeczenie będzie mogło być wykonane bez potrzeby przeprowadzania egzekucji, zwłaszcza czy pozwany będzie w stanie spełnić zasądzone świadczenie jednorazowo. Przesłanką zastosowania tego przepisu jest ustalenie, że w danej sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony; decydują o tym okoliczności konkretnej sprawy. W zasadzie chodzi o okoliczności dotyczące pozwanego dłużnika, jego sytuację osobistą, majątkową, finansową, rodzinną, które powodują, że nierealne jest spełnienie przez niego od razu i w pełnej wysokości zasądzanego świadczenia. Przyjmuje się, że np. za zastosowaniem omawianego przepisu przemawia sytuacja, w której pozwany uznaje powództwo i podnosi, że nieuregulowanie długu jest spowodowane wyłącznie jego złą sytuacją majątkową (wyrok SN – Izba Cywilna z dnia 09.04.2015 r., sygn. II CKS (...), Legalis nr 1231752).

W ocenie Sądu, wniosek pozwanej o rozłożenie zasądzonej należności na raty nie zasługiwał na uwzględnienie. Pozwana wprawdzie wskazała, iż uznaje powództwo, a nieuregulowanie długu spowodowane było jej trudną sytuacją majątkową, to jednak propozycja pozwanej, zgodnie z którą Sąd miałby rozłożyć zasądzoną należność na raty w wysokości 50,00 zł. miesięcznie, sprzeciwiałaby się uzasadnionemu interesowi wierzyciela. Sąd z możliwości rozłożenia zasądzanego świadczenia na raty korzysta wówczas, gdy z okoliczności sprawy wynika, że rozłożenie świadczenia na raty umożliwi zobowiązanemu wywiązanie się z zobowiązania w rozsądnym terminie. Uwzględnienie wniosku dłużnika jest racjonalne, gdy dłużnik wykaże, że dysponować będzie środkami umożliwiającymi wykonanie tak zmodyfikowanego obowiązku w sposób odczuwalny ekonomicznie przez wierzyciela. W przeciwnym razie bowiem ani on sam nie odczuje ulgi, ani wierzyciel nie zostanie należycie zaspokojony, a wszystko zakończy się i tak postępowaniem egzekucyjnym (Wyrok SA w Warszawie z dnia 06.08.2018 r., sygn. (...), LEX nr 2545205). Należy również wskazać, iż rozłożenie na raty zasądzanego świadczenia, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. W związku z tym strona pozwana uzyskałaby bezpłatny kredyt na bardzo długi okres. W ocenie Sądu, mając na względzie również sprzeciw co do wysokości rat złożony przez stronę powodową, nie można w takiej sytuacji rozłożyć tak dużego zadłużenia na raty w wysokości 50 zł. i dlatego też Sąd zasądził tę kwotę bez rozkładania jej na raty.

W związku z faktem częściowego cofnięcia pozwu przez powoda w toku procesu, Sąd wskazuje, iż zgodnie z dyspozycją art. 203 § 1 k. p. c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku, przy czym na mocy art. 203 § 4 k. p. c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, gdy okoliczności sprawy wskazują, że czynność ta jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Z okoliczności sprawy nie wynikało, by cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia. Pozwana dokonała wpłaty w wysokości 50,00 zł., która to została potwierdzona przez stronę powodową z jednoczesnym cofnięciem powództwa do tej kwoty ze zrzeczeniem się roszczenia.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że cofnięcie pozwu wywarło skutek prawny w rozumieniu art. 203 § 1 k. p. c. Sąd nie dopatrył się także jakichkolwiek przesłanek, określonych w art. 203 § 4 k.p.c., do uznania tego aktu dyspozycji procesowej za niedopuszczalne i dlatego Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. umorzył postępowanie w części dotyczącej kwoty 50,00 zł., przekraczającej zasądzoną w punkcie I wyroku kwotę 9 710,28 zł. – tak jak w pkt 2 wyroku.

W punkcie 3 Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, tj. w części kolejnych 50 zł., albowiem w dniu 17 czerwca 2019 r. w/w kwota została wpłacona przez stronę pozwaną na poczet należności dochodzonej przez powoda. Z uwagi na to, iż wpłata została dokonana tuż przed ostatnią rozprawą, a strona powodowa nie złożyła oświadczenia o cofnięciu pozwu, w konsekwencji skutkowało to oddaleniem powództwa w tej części.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu - zawarte w punkcie 4 wyroku – w którym Sąd zasądził od pozwanej B. B. na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. kwotę 2 117 zł., Sąd oparł o treść art. 98 § 1 i § 3 k. p. c. w zw. z art. 99 k. p. c., zgodnie którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powód wygrał proces, więc pozwana winna zwrócić powodowi poniesione w toku postępowania koszty, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu w postępowaniu uproszczonym należna od wartości przedmiotu sporu w wysokości 300,00 zł. (art. 28 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 785), koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1800,00 zł. (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265) oraz opłata skarbową od udzielonego w sprawie pełnomocnictwa – 17,00 zł.